

תת"ע 9556/01/21 - רסלאן אגבאריה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9556-01-21 מדינת ישראל נ' אגבאריה
תיק חיצוני: 14123451453

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש רסלאן אגבאריה ע"י ב"כ עו"ד סאיד עבאסי
נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
משיבה אולגה שץ-אברבך

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.3.21, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה בתיק בית המשפט עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש, לכתובת שמסר בבקשה להישפט (כפי שצורפה לתגובת המשיבה), וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, והמבקש אף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**). טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ולא תתקבלנה אמירות מסוג זה אם נטענו בעלמא וללא כל תימוכין (ראו בסעיפים 34-35 לפסק הדין בענין סאלם; רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018). שכן "משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראיתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)). לפיכך, המבקש לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל**).

בהקשר זה אוסיף, כי גם אם אישור המסירה חסר בפרטים, נפסק, כי אין בעניין זה כשלעצמו כדי לסתור את חזקת המסירה, וחסרים אלה לא מפריכים כשלעצמם את חזקת המסירה. וראו רע"פ 6942/20 **בשארה ג'ראיסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.11.2020); רע"פ 5356/20 **יאסר טחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.08.2020);

עמוד 1

רע"פ 1581/20 מהנדס אבו חמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.03.2020); רע"פ 6153/20 אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.09.2020); רע"פ 7382/20 ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.11.2020); וכן עפ"ת (מחוזי חיפה) 61703-08-20 זעורה נ' מדינת ישראל, 16.9.20; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 20349,23742,23730-11-20 חגית פור נ' מדינת ישראל, 7.12.20.

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו "טענות הגנה אשר יש להם סיכויים טובים ואשר עשויות לזכות אותו כליל", ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, בהעדר הצדדים.